26. märgib, et energiatarnete valdkonnas seisavad Türgi ja ELi ees sarnased väljakutsed; rõhutab Nabucco projekti tähtsust energiavarustuse kindluse seisukohast ELis ning palub seetõttu Türgil teha algatus ja hakata kiiresti rakendama valitsustevahelist Nabucco kokkulepet; rõhutab vajadust määratleda ühine väline energiastrateegia ja avada energia peatükk, mis täiendavalt suurendaks koostööd energiavaldkonnas; nõuab tungivalt, et Türgi ratifitseeriks energiaharta lepingu kaubandust käsitleva muudatuse ja soovitab Türgil investeerida oma tohututesse taastuvate energiaallikate kasutamise võimalustesse;

27. märgib, et GATS 4 põhjustatud korduvad viisaprobleemid piiravad oluliselt Türgi ärimeeste ja veokijuhtide liikumist ELi; juhib tähelepanu Euroopa Kohtu korduvatele otsustele selles küsimuses ja palub komisjonil tagada, et liikmesriigid neid otsuseid täidaksid; palub komisjonil ja nõukogul uuesti läbi vaadata viisamenetlused, et kõrvaldada kaubavahetuse takistused;

28. peab kahetsusväärseks, et seadusi, mis tagavad ametiühinguõiguste täieliku austamise vastavalt ELi standarditele ning asjaomastele Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonidele, ei ole veel lõplikult välja töötatud, eelkõige ametiühingute organiseerimise, kollektiivläbirääkimiste ja streigiõiguse osas;

29. nõuab tungivalt, et Türgi hoiduks diskrimineerivast praktikast välismaiste ettevõtete suhtes ja loobuks avalikel hangetel Türgi pakkujatele 15 % hinnaeelise andmisest; kutsub Türgit üles liituma WTO riigihankelepinguga;

30. rõhutab, et võltsitud tooted, sealhulgas farmaatsia- ja kosmeetikatooted, on ELi ja Türgi vahelistes kaubandussuhetes probleem ja selle tõttu on Türgi välismaistele otseinvesteeringutele vähem atraktiivne; ergutab Türgit tõhusalt jõustama uusi intellektuaalomandi õigusi käsitlevaid õigusakte, et edendada kaubandussuhteid ELiga; rõhutab, et intellektuaalomandi süsteemi arendamisel tuleb leida parem tasakaal intellektuaalomandit käsitleva rahvusvahelise õiguse miinimumnõuete ning siseriikliku majandusarengu nõuete vahel;

31. märgib, et 99 % Türgi ettevõtetest moodustavad VKEd ja need pakuvad 70 % Türgi tööhõivevõimalustest; julgustab Türgit parandama VKEde juurdepääsu rahastamisele; tervitab Türgi üheksandat arengukava, mis keskendub uurimis- ja arendustegevuse rahastamisele, mis on VKEde konkurentsivõime suurendamiseks eluliselt tähtis;

32. väljendab heameelt põhiseadusreformi toetanud referendumi tulemuse üle;

33. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Türgi valitsusele.

Bioloogilise mitmekesisuse kaitseks ette nähtud Euroopa Liidu õigusaktid

P7_TA(2010)0325

Euroopa Parlamendi 21. septembri 2010. aasta resolutsioon bioloogilise mitmekesisuse kaitseks ette nähtud Euroopa Liidu õigusaktide rakendamise kohta (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni teatist „Bioloogilise mitmekesisuse hävimise peatamine 2010. aastaks ja pärast seda. Säästvad ökosüsteemi teenused inimeste hüvanguks.” (KOM(2006)0216);

— võttes arvesse komisjoni teatist „EÜ bioloogilise mitmekesisuse tegevuskava rakendamise vahehindamine” (KOM(2008)0864);

Teisipäev, 21. september 2010

— võttes arvesse komisjoni teatist „Valikuvõimalused ELi visiooniks ja eesmärgiks bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas pärast 2010. aastat" (KOM(2010)0004);

— võttes arvesse komisjoni aruannet „Elupaigatüüpide ja liikide kaitsestaatust käsitlev ühendaruanne vastavalt loodusdirektiivi artiklile 17" (KOM(2009)0358);

— võttes arvesse nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta [1] (linnudirektiiv) ja Euroopa Parlamendi 17. jaanuari 2001. aasta resolutsiooni [2] nõukogu 21. mai 1992. aasta looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitset käsitleva direktiivi 92/43/EMÜ [3] (elupaikade direktiiv) rakendamise kohta;

— võttes arvesse keskkonnanõukogu 25. juuni 2009. aasta järeldusi, mis käsitlevad EÜ bioloogilise mitmekesisuse tegevuskava rakendamise vahehindamist ja Euroopa Liidu strateegia väljatöötamist sissetungivate võõrliikide suhtes;

— võttes arvesse nõukogu 26.–27. jaanuari 2010 mitteametlikku kohtumist Madridis, kus võeti vastu nn Cibeles-prioriteedid, ja keskkonnanõukogu 15. märtsi 2010. aasta järeldusi, mis käsitlevad bioloogilist mitmekesisust pärast 2010. aastat – ELi ja ülemaailmset tulevikukava ning eesmärke, rahvusvahelist juurdepääsu ja kohustuste jagamise korda;

— võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsi 2010. aasta järeldusi, eelkõige lõiget 14;

— võttes arvesse oma 22. mai 2007. aasta resolutsiooni bioloogilise mitmekesisuse hävimise peatamise kohta 2010. aastaks [4];

— võttes arvesse Göteborgi 2001. aasta tippkohtumist, kus lepiti säästva arengu strateegia osana kokku peatada bioloogilise mitmekesisuse hävimine 2010. aastaks;

— võttes arvesse ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitlevat uuringut (TEEB) (http://www.teebweb.org);

— võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa Liidu strateegia väljatöötamine sissetungivate liikide suhtes" (KOM(2008)0789);

— võttes arvesse ELi sinist raamatut integreeritud merenduspoliitika kohta (KOM(2007)0575 ja SEK(2007)1278) ning jätkuvaid ettevalmistusi ühise kalanduspoliitika reformiks;

— võttes arvesse meetmeid, mille eesmärk on tõhustada looduskaitset ja bioloogilist mitmekesisust ja mis moodustavad osa ühise põllumajanduspoliitika „tervisekontrollist" ning võimalusi, mida pakub praegu arutusel olev ühise põllumajanduspoliitika reform;

— võttes arvesse järeldusi, milleni jõudsid sõltumatud eksperdid loodusdirektiivi kohaldamist käsitlevas uuringus „Nõukogu loodusdirektiivi kohaldamine liikmesriikides" (uuring PE 410.698, poliitikaosakond C, 2009), eelkõige järgmiste punktide osas: projektide alternatiivide ja kumulatiivse mõju hindamise puudumine, ala mitterahuldav kaitsekorraldus ning juhul, kui tehakse otsus asendusmeetmete kohta, selliste meetmete kontrollimise puudumine ja asjaolu, et kui üldse, siis võetakse nimetatud meetmeid liiga hilja;

— võttes arvesse seda, et ÜRO on nimetanud 2010. aasta bioloogilise mitmekesisuse aastaks;

— võttes arvesse Qataris Dohas 13.–25. märtsil 2010 toimunud ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) osaliste konverentsi 15. koosoleku (COP 15) tulemusi;

— võttes arvesse osaliste konverentsi eelseisvat 5. koosolekut, mis peetakse Cartagena bioohutuse protokolli osaliste koosolekuna (COP-MOP 5) ja ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsi (COP 10);

---

[1] ELT L 103, 25.4.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 368).
[2] EÜT C 262, 18.9.2001, lk 132.
[3] EÜT L 206, 22.7.1992, lk.7. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ.
[4] ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 117.

— võttes arvesse Euroopa Keskkonnaameti (EEA) aruannet nr 4/2009 „Edusammud Euroopa 2010. aasta bioloogilise mitmekesisusega seotud eesmärgi suunas", eelkõige selle lisa „Euroopa 2010. aasta bioloogilise mitmekesisuse näitajate ühtlustamisprojekt (SEBI 2010)";

— võttes arvesse komisjoni juhist „Suunised Natura 2000 võrgustiku loomise kohta merekeskkonna jaoks. Elupaikade ja linnustiku kaitse direktiivide rakendamine" (mai 2007);

— võttes arvesse ELi 2020. aasta strateegiat;

— võttes arvesse ÜRO dokumenti „Global Biodiversity Outlook 3";

— võttes arvesse kodukorra artiklit 48;

— võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ning kalanduskomisjoni ja petitsioonikomisjoni arvamusi (A7-0241/2010),

A. arvestades, et Euroopa õigusaktid, näiteks veepoliitika raamdirektiiv (2000/60/EÜ) või merestrateegia raamdirektiiv (2008/56/EÜ), peaksid bioloogilist mitmekesisust mõjutama;

B. arvestades, et komisjoni teatiste põhjal on saanud selgeks, et EL ei ole saavutanud oma 2010. aasta bioloogilise mitmekesisuse alast eesmärki;

C. arvestades, et elupaikade direktiivi kohaselt kaitstud liikide ja elupaigatüüpide kontroll osutab sellele, et enamikul liikidest ja elupaigatüüpidest on ebasoodne kaitsestaatus, et väljasuremine on häirivalt suur – mõnede hinnangute kohaselt on bioloogilise mitmekesisuse määr vähenenud viimase 40 aasta jooksul 30 % – ning et bioloogilise mitmekesisuse liigse vähenemise põhjused ei paista kaduvat; arvestades, et ELi huvides olevaid elupaiku ja liike võib ohustada inimtegevusest tingitud kliimamuutus; arvestades, et teadlaste hinnangul on palju liike registreerimata, mille tõttu on võimatu kindlaks määrata bioloogilise mitmekesisuse vähenemise täielikku ulatust;

D. arvestades, et ELi 2010. aasta eesmärgi saavutamist on takistanud mitu tegurit, nt suutmatus tuvastada ja hakkama saada bioloogilise mitmekesisuse vähenemist soodustavate teguritega, õigusaktide puudulik rakendamine, nende nõrk ja puudulik lõimimine eri valdkondade poliitikasse, teaduslike teadmiste nappus ja andmete lünklikkus, poliitilise tahte puudumine, ebapiisav rahastamine ning tõhusalt suunatud lisavahendite puudumine spetsiifiliste probleemide, näiteks sissetungivate võõrliikidega toimetulemiseks;

E. arvestades, et bioloogiline mitmekesisus kui maailma looduskapital on nii otseselt kui kaudselt osutatavate ökosüsteemiteenuste kaudu hädavajalik inimelu püsimiseks planeedil ning ühiskonna heaoluks; arvestades, et bioloogilisel mitmekesisusel on keskne roll ülemaailmses võitluses nälja vastu ja toiduga kindlustatuse eest; arvestades, et bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja säästev kasutamine on kliimamuutuse leevendamise ja sellega kohanemise eeldus;

F. arvestades, et bioloogiline mitmekesisus on inimkonna arengu asendamatu alus ning et selle aluse ja selle juurde kuuluva looduspärandi kadumine rikub loodusliku tasakaalu ning kahjustab oluliselt majandust ja heaolu samas suurusjärgus nagu kliimamuutusega seotud tegevusetusest tulenevad kulud;

G. arvestades, et ka ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitleva uuringu (TEEB) kohaselt kahjustab bioloogilise mitmekesisuse vähenemine oluliselt majandust ja heaolu;

H. arvestades, et hiljutise eurobaromeetri küsitluse andmetel ei tunne suur osa ELi kodanikest bioloogilise mitmekesisuse mõistet ega bioloogilise mitmekesisuse vähenemise tagajärgi;

I. arvestades, et liikide kadumine võib katkestada teiste taime- ja loomaliikide ellujäämiseks hädavajaliku toiduahela, mis on tingimata vajalik toiduga varustamiseks, kliimatingimustega kohanemiseks, väliste-guritele vastupidamiseks ja geneetiliste väärtuste säilitamiseks,

Teisipäev, 21. september 2010

Üldised märkused

1. tunneb sügavat muret seoses sellega, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemine inimtegevuse tagajärjel toimub väga kiiresti ning kui see jätkub viimastele aastakümnetele omases tempos, toob see 2050. aastaks kaasa äärmiselt vaesunud ja pöördumatult kahjustatud looduse, ning rõhutab, et toimivad ökosüsteemid on meie püsimajäämise eeltingimus;

2. rõhutab asjaolu, et bioloogiline mitmekesisus on keskkonna hea seisundi kõige tähtsam näitaja;

3. on teadlik asjaolust, et suutmatus peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemist on vastuvõetamatu mitte üksnes eetilisest, vaid ka ökoloogilisest ning majanduslikust perspektiivist, kuna see jätab tulevased põlvkonnad ilma rikkaliku loodusliku bioloogilise mitmekesisusega seotud ökosüsteemiteenustest ja heaoluaspektidest; palub seetõttu komisjonil ja liikmesriikidel tõhustada bioloogilise mitmekesisuse juhtimist ning selle vastavusse viimist nii sise- kui ka välissuhetes;

4. on lisaks teadlik asjaolust, et edukaks võitlemiseks toiduga kindlustatuse, bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ja kliimamuutuse kolmekordse kriisi vastu on vaja ühtset lähenemisviisi ja ELi bioloogilise mitmekesisuse tulevikustrateegiat, mis on vaesuse ja näljaga võitlemise strateegiaga täielikult lõimitud ning mis aitaks kliimamuutust leevendada ja sellega kohaneda;

5. tunnistab, et valitsusvälistel organisatsioonidel on oluline roll bioloogilise mitmekesisuse kaitses, aidates langetada otsuseid kohapeal olles ning tõstes üldsuse teadlikkust;

6. rõhutab, et käimasolevate uuringute, näiteks TEEBi uuringu hinnangul on bioloogilise mitmekesisuse vähenemisest tuleneva heaolu vähenemise hind praegu ligikaudu 50 miljardit eurot aastas (napilt alla 1 % SKPst) ning tõuseb 2050. aastaks 14 triljoni euroni ehk 7 %-ni prognoositavast SKPst aastas;

7. nõustub siiski ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitleva uuringu aruandega, mille kohaselt on bioloogilise mitmekesisuse majandusliku väärtuse hindamisel metoodilised piirangud ning need ei tohiks varjutada bioloogilise mitmekesisuse kaitse eetilisi ja põlvkondadevahelisi aspekte;

8. on sügavalt mures selle pärast, et rahvusvahelisel poliitilisel areenil ei tunta tungivat vajadust bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamiseks;

Euroopa Liit ja bioloogiline mitmekesisus

9. väljendab sügavat kahetsust selle üle, et ei ole saavutatud 2001. aastal Göteborgis toimunud tippkohtumisel kokku lepitud ELi eesmärki peatada 2010. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ning jagab paljude petitsiooniesitajate poolt Euroopa Parlamendile väljendatud muret;

10. tunneb heameelt komisjoni teatise „Valikuvõimalused ELi visiooniks ja eesmärgiks bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas pärast 2010. aastat" üle;

11. väljendab rahulolu ka 15. märtsi 2010. aasta keskkonnanõukogu järelduste üle, mis käsitlevad bioloogilist mitmekesisust, sealhulgas uut põhieesmärki peatada 2020. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemi teenuste kahjustumine ELis ning taastada bioloogiline mitmekesisus ja ökosüsteemi teenused võimalikult ulatuslikult, arvestades bioloogilise mitmekesisuse looduslikku muutumist, ning Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsi 2010. aasta järelduste üle, milles kinnitatakse pakilist vajadust peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ja ökosüsteemi kahjustumise jätkuv suundumus;

12. usub, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamine on minimaalne eesmärk, mis tuleks saavutada 2020. aastaks;

13. osutab juba läbiviidavatele äärmiselt tähtsatele algatustele bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste taastamiseks ning usub, et selline taastamistegevus peab samuti olema osa 2020. aastaks seatud põhieesmärgist;

14. on seisukohal, et andmete puudumise korral on vaja viia läbi põhjalik keskkonna-, majandusliku ja sotsiaalse mõju hindamine;

15. arvestades bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide ülemaailmset iseloomu ning nende olulist rolli säästva arengu, vaesuse ja nälja vähendamise ning tervishoiu ja inimeste heaolu parandamise ülemaailmsetes eesmärkides, on veendunud, et tulevane ELi strateegia peab tõhustama ka ELi rahvusvahelisi jõupingutusi bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vältimiseks, sest ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemise majanduslikke aspekte käsitlev uuring on andnud piisavalt tõendeid, et selline tegevus on tulus ja otstarbekas, ning aitama seega tõhusamalt kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele aastaks 2015;

16. rõhutab lisaks, et bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja täiustamise poliitika osana on vaja ELi ühist poliitikat sissetungivate võõrliikide probleemi lahendamiseks, ning juhib tähelepanu sellele, et transpordikoridoride ja võõrliikide ulatusliku sissetoomise vahel on eriti tihe seos;

Natura 2000

17. tunnistab, et Natura 2000 õigusaktide täielikul ja korrektsel rakendamisel on suur osa ELi bioloogilise mitmekesisuse, kliimamuutuse ning säästva arengu eesmärkide saavutamisel; peab seetõttu väga vajalikuks põhjalikult tugevdada ja muuta ühtsemaks maakasutajatega tulevikus tehtavat koostööd Natura 2000 rakendamiseks; rõhutab, et Natura 2000 strateegia on juba näidanud märkimisväärset edu;

18. palub komisjonil ja liikmesriikidel rakendada täielikult elupaikade direktiivi artikkel 6;

19. tunneb vaatamata mõne liikmesriigi saavutatud positiivsetele ja konkreetsetele tulemustele mitme liigi kaitsestaatuse suhtes jätkuvalt muret Natura 2000 õigusaktide täieliku ja põhjaliku rakendamise pärast; nõuab tungivalt, et liikmesriigid osutaksid Natura 2000 rakendamisele suuremat tähelepanu;

20. väljendab rahuolu asjaolu pärast, et Natura 2000 võrgustik hõlmab 18 % ELi maismaa territooriumist, ning kaitsemeetmete või majandamiskavade koostamisel saavutatud varajaste edusammude pärast; täheldab kohkumusega, et liikmesriigid ei ole suutnud pidada kinni direktiivis sätestatud tähtaegadest, ning nõuab seetõttu tungivalt, et liikmesriigid astuks viivitamata samme, et saavutada linnudirektiivi ja elupaikade direktiivi täielik rakendamine;

21. väljendab muret edusammude puudumise pärast Natura 2000 võrgustiku rajamisel merekeskkonnas ning palub komisjonil ja liikmesriikidel vajalikke menetlusi kiirendada;

22. kutsub komisjoni üles võtma vastu kaitstud merealade võrgustiku mudeli, mis võimaldaks ühendada keskkonna säilitamise ja säästva kalandusega tegelemise; kutsub komisjoni üles korrapäraselt aru andma liikmesriikide edusammudest loodus- ja linnudirektiivide rakendamisel, eelkõige Natura 2000 võrgustiku moodustamisel merekeskkonnas, kuivõrd praegu on alla 10 % kaitsealadest merealad, ning esitama aruandeid ka liikmesriikide aruandlus- ja seirekohustuste kohta;

23. märgib, et mereliigid ja -elupaigad on bioloogilist mitmekesisust käsitlevate ELi õigusaktidega vähem kaitstud kui maismaa liigid ja elupaigad, ning kutsub seetõttu komisjoni üles hindama õigusaktide puudusi ja vajakajäämisi nende rakendamises ning kujundama merekaitsealasid, kus majandustegevuse, sealhulgas kalanduse suhtes kohaldatakse tõhustatud ökosüsteemipõhist juhtimist;

24. märgib lisaks, et mitmesugused konventsioonid ELi ümbritsevate piirkondlike merealade kohta, nagu Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon (OSPAR), Läänemere merekeskkonna kaitse konventsioon (HELCOM) ja Barcelona konventsioon, loovad mere ökosüsteemide olulise kaitseraamistiku;

25. on seisukohal, et liikmesriikidel peab olema lubatud algatada mere bioloogilise mitmekesisuse kaitseks samme, mis lähevad kaugemale ELi õigusaktides nõutud meetmetest;

Teisipäev, 21. september 2010

26. tuletab meelde, et ühtse Natura 2000 võrgustiku loomiseks on vaja säilitada selliseid maastikuelemente, mis on loodusliku taimestiku ja loomastiku seisukohalt kõige olulisemad; palub seetõttu komisjonil ja liikmesriikidel aktiivselt osaleda nii maismaa- kui veekaitsealade ning keskkonnasõbralike põllumajandusmaade ühtivuse säilitamises ja arendamises;

27. toetab Euroopa Keskkonnaameti järeldusi, kuna need peegeldavad Euroopa Parlamendile esitatavates petitsioonides sisalduvaid Euroopa kodanike tihti avaldatud arvamusi, et ELi elupaikade direktiiviga kaitstavate liikide ja elupaikade kaitsestaatus põhjustab muret ning et kogu tähelepanu ei tohiks koonduda bioloogiliselt mitmekesiste saarekeste säilitamisele, kui kõikjal mujal leiab aset looduse hävinemine;

28. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et merestrateegia direktiiv ei piira merekaitsealade kasutamist selliselt, et see hõlmaks ainult Natura 2000 alasid, ning nõuab seetõttu, et liikmesriigid ja komisjon arvestaksid kõikide merekaitsealadega ning seoksid need üksteisega, võttes sealhulgas arvesse ka piirkondlike merekonventsioonide alusel loodud merekaitsealasid, ning püüaksid luua sidusa ja tervikliku raamistiku;

29. võtab teadmiseks teatava vältimatu subsidiaarsuse ELi keskkonnaalastes õigusaktides, kuid tunneb muret, et selline paindlikkus võib viia liikmesriikidepoolse kuritarvitamiseni nende õigusaktide rakendamisel; tunneb kahetsust silmatorkavate erinevuste pärast liikmesriikide vahel, näiteks seoses Natura 2000 alade „välise mõjuga", grupieranditega teatavatele „olemasolevatele tegevusaladele" või ettevaatusprintsiibi kohaldamisega; nõuab selliste silmatorkavate erinevuste esinemisel uurimist, kas kõnealused liikmesriigid ei kohalda eeskirju viisil, mis takistaksid bioloogilise mitmekesisuse kavandatud eesmärkide saavutamist;

30. arvestades neid liikmesriikide vahelisi erinevusi, palub komisjonil anda vajaduse korral direktiivide kohta täiendavaid selgitusi või juhiseid, millisel juhul peaksid vastavad selgitused või juhised ideaalis põhinema ja/või olema esitatud parimate tavade alusel;

31. rõhutab ettevaatusprintsiibi rakendamise tähtsust bioloogilise mitmekesisusega seotud loodusele kooskõlas Euroopa Kohtu otsustega;

32. julgustab liikmesriike tagama, et keskkonnamõju hindamised ja strateegilised keskkonnamõju hindamised oleksid bioloogilise mitmekesisuse raamistikus piisavalt kvaliteetsed, et tagada Natura 2000 õigusaktide nõuetekohane rakendamine;

33. nõuab keskkonnamõju hindamist käsitleva direktiivi tugevdamist ja selle eesmärkide palju rangemat tõlgendamist, et hoida ära bioloogilise mitmekesisuse üldist vähenemist ja võimaluse korral tõhustada bioloogilist mitmekesisust ning kehtestada erinõuded – eesmärgiga jälgida pidevalt projektide mõju bioloogilisele mitmekesisusele ja leevendusmeetmete tõhusust –, mis sisaldavad nõuetekohaseid sätteid sellele teabele juurdepääsu ja jõustamise kohta;

34. usub, et parem piiriülene koostöö võib tuua Natura 2000 eesmärkide saavutamisel märkimisväärset kasu;

35. väljendab muret ka piiriülese koostöö puudumise pärast, mis võib kaasa tuua sarnaste piirkondade erineva käsitlemise, ja rõhutab, kui kasulik on selleks kasutada olemasolevaid vahendeid, näiteks Euroopa territoriaalse koostöö rühmituse õiguslikku vahendit;

36. nõuab tungivalt, et komisjon keskenduks oma tulevases bioloogilise mitmekesisuse strateegias ja Natura 2000 raames rohkem ökosüsteemi teenustele, tuginedes samal ajal tehtud jõupingutustele ja tugevdades neid, et saavutada liikidele ja nende elupaikadele soodne kaitsestaatus;

Muudesse poliitikavaldkondadesse lõimimine

37. on veendunud, et Natura 2000 maa- ja merepiirkondade võrgustik ei ole ainuke ELi vahend bioloogilise mitmekesisuse kaitsmiseks, vaid ELi bioloogilise mitmekesisuse poliitika edu tagamiseks vajatakse terviklikumat lähenemisviisi;

38. palub seetõttu komisjonil tagada bioloogilise mitmekesisuse edasine süvalaiendamine muudesse ELi poliitikavaldkondadesse, nagu põllumajandus, metsandus, kalandus, regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitika, energeetika, tööstus, transport, turism, arengukoostöö, teadustegevus ja innovatsioon, viisil, mis tugevdab vastastikku neid valdkondi ning parandab ELi poliitikavaldkondade ja eelarvepoliitika sidusust; rõhutab häid võimalusi, mis on olemas eelkõige ühises põllumajanduspoliitikas, regionaalpoliitikas ja ühises kalanduspoliitikas selleks, et omistada bioloogilisele mitmekesisusele suuremat tähtsust;

39. juhib tähelepanu sellele, et veemajanduse ja bioloogilise mitmekesisuse vaheline seos on elu säilitamiseks ning säästva arengu jaoks väga oluline tegur;

40. on seisukohal, et põllumajandustootjatel on oluline roll ELi bioloogilise mitmekesisusega seotud eesmärkide saavutamisel; juhib tähelepanu sellele, et 1992. aastal anti algne tõuge bioloogilise mitmekesisuse kaitse lõimimisele ühisesse põllumajanduspoliitikasse (ÜPP) ning seejärel võeti 2003. aasta reformiga selliseid meetmeid nagu nõuetele vastavus, otsetoetused (lahtisidumine) ja maaelu areng, mis avaldavad bioloogilisele mitmekesisusele soodsat mõju;

41. väljendab siiski muret seoses ELi põllumajandustootjate võimekusega jätkata kvaliteetsete toiduainete tootmist konkurentsivõimeliselt; usub, et ÜPP reform peaks nõuetekohaselt arvesse võtma ELi põllumajandustootjate jõupingutusi ELi bioloogilise mitmekesisusega seotud eesmärgi saavutamiseks;

42. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa põllu- ja metsamajanduslik tegevus aitas oluliselt kaasa liikide ja biotoopide praegu kaitse vääriliseks peetavale mitmekülgsusele ning vaheldusrikka kultuurmaastiku kujundamisele; rõhutab seepärast, et ainult järjepideva põllu- ja metsamajandusliku tegevuse kaudu saab tagada kultuurmaastiku avatust ja bioloogilise mitmekesisuse säilimist ELis;

43. väljendab rahulolu mõne liikmesriigi katsetega lõimida keskkonnaküsimusi ühisesse põllumajanduspoliitikasse (ÜPP), näiteks põllumajanduse keskkonnameetmete kehtestamine ning heade põllumajanduslike ja keskkonnatingimuste loomine; palub komisjonil kasutada ÜPP reformi selle suundumuse jätkamiseks, töötades igakülgselt säästva põllumajandustootmise saavutamise suunas ELis, lähtudes seejuures loodusele avalduva kasu põhimõttest, näiteks kehtestades tasu maksmise ökoteenuste või täpselt määratletud avalike hüvede pakkumise eest, mis hõlmab jätkusuutlikku põllumajandustootmist ökoloogiliselt tundlikes piirkondades (näiteks Natura 2000 alad), et tagada, et tulevikus rahastatakse ainult säästvat põllumajandustootmist, et heade tavade kasutamist tasustatakse ja ergutatakse nõuetekohaselt ning põllumajandustootjad ei ole majanduslikult ega muul viisil ebasoodsas olukorras, mis loob eeldused selleks, et põllumajandusettevõtetes võib jätkuvalt edendada bioloogilist mitmekesisust;

44. kutsub komisjoni üles jälgima suurema tähelepanuga kinnipidamist kõikidest Euroopa Liidu määrustest ja direktiividest, mis aitavad eelkõige kaasa bioloogilise mitmekesisuse säilitamisele;

45. on seisukohal, et Euroopa Liit on oma põllumajanduspoliitika raames nõuetele vastavuse osas kindlaks määranud eeskirjad, mis on liigilise mitmekesisuse säilitamise huvides, kuid avaldab siiski kahetsust, et paljudel juhtudel puudub nende eeskirjade kogu ELi hõlmav terviklik rakendamine ja kontroll;

46. on teadlik, et maaomandi kasutamise poliitika on looduskaitse seisukohalt teine oluline tegur, ning nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid jätkaksid bioloogilise mitmekesisuse kriteeriumi paremat lõimimist kohalikul ja piirkondlikul tasandil toimuvatesse otsustamisprotsessidesse, mis puudutavad maaomandi kasutamist ja territoriaalpoliitikat, sealhulgas regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikat;

47. rõhutab, et maakasutus ja bioloogilise mitmekesisuse säilitamine ei ole vastandid ning et integreeritud majandamisega luuakse elupaigad erinevatele liikidele;

48. rõhutab, kui tähtis on peatada ja muuta kultuurtaimeliikide ja -sortide mitmekesisuse vähenemise suundumust, mille tagajärjel erodeerub geneetiline baas, millest sõltub inimeste ja loomade toitumine; on seisukohal, et on vaja edendada piirkondade oma traditsiooniliste põllumajandussortide kasutamist;

Teisipäev, 21. september 2010

49. võttes arvesse põllumajanduslike ja koduloomade geneetilise mitmekesisuse majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnaväärtust, nõuab tungivalt, et komisjon määratleks konkreetsed prioriteetsed eesmärgid, et peatada geneetilise mitmekesisuse vähenemine ning kohalike liikide kadumine; palub lisaks võtta vastu kohalike tõugude ja võõrtõugude määratlus ning nendega seotud kaitsemeetmed;

50. on seisukohal, et ÜPP raames tuleks maksta tasu põllumajandustootjatele, kes osutavad täiendavaid ökosüsteemi teenuseid bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks lisatoetusena makstava pindalapõhiste otsetoetuste kaudu, mida rahastab Euroopa Liit; kordab nõudmist, et kehtestataks „boonustingimused", mille alusel antakse põllumajandusettevõtjatele boonuspunkte nende mitmekesisust toetava tegevuse eest, mida rakendatakse lisaks headest põllumajandus- ja keskkonnatingimustest tulenevatele kohustustele;

51. nendib, et keskkonnaalaste õigusaktide raames on saavutatud palju kasulikku, näiteks integreeritud taimekaitse kehtestamine ja uued pestitsiide käsitlevad ELi õigusaktid, võimaldades eraldi taimekaitset, millega mõjutatakse sihipäraselt kahjulike organismide levikut ja kaitstakse sealjuures taimede looduslikke vaenlasi;

52. väljendab rahulolu praegu ettevalmistatava ühise kalanduspoliitika reformiga ja palub komisjonil võtta tulevastes õigusakti ettepanekutes arvesse bioloogilise mitmekesisuse kriteeriumi; nõuab lisaks kindlalt, et kalapüügi võimaliku alternatiivina tuleks välja töötada säästva merevesiviljeluse vormid kooskõlas vesiviljeluse säästva tuleviku rajamist käsitlevas komisjoni teatises (KOM(2009)0162) esitatud ettepanekutega, võttes arvesse Euroopa Parlamendi 17. juuli 2010. aasta resolutsioonis väljendatud seisukohta;

53. märgib, et lisaks elupaikade direktiivile ja linnudirektiivile on peamised vahendid merekeskkonna bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamiseks veepoliitika tegevusraamistiku direktiiv (rannikuvete puhul) ja merestrateegia raamdirektiiv (kogu mereakvatooriumi suhtes);

54. on seisukohal, et saagi vette tagasi laskmise vähendamine peab olema ühise kalanduspoliitika üks põhieesmärk, ning palub komisjonil teha kindlaks saagi vette tagasi laskmise põhjused ja töötada välja konkreetsed lahendused iga kalapüügipiirkonna jaoks, eelkõige nähes ette liigi- või biomassikvoodid, selektiivsed püügivahendid, nagu ruudukujuliste võrgusilmade üldine kasutamine, ning kalavarude territoriaalse majandamise;

55. on seisukohal, et piirkondlikud kalavarude majandamise organisatsioonid vastutavad kalavarude majandamise eest ja tagavad vastutustundliku kalapüügi avamerel; on seisukohal, et seetõttu tuleks suurendada piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide volitusi, eriti kontrolli ja hoiatavate karistuste valdkonnas, ning on seisukohal, et eelkõige need organisatsioonid peaksid majandama teatavate kaubanduslikult oluliste mereliikide varusid ja nõudma püügisertifikaatide kasutamist;

56. rõhutab vajadust võtta lisameetmeid rannikualade integreeritud majandamise (ICZM) ja mereala ruumilise planeerimise valdkonnas, sest need võivad olla oluliseks osaks ökosüsteemil põhinevas kaasavas lähenemisviisis, mis tagab mere- ja rannikuressursside säilitamise ja säästva majandamise ning järgib looduslikke protsesse ja ökosüsteemide kandevõimet;

57. võttes arvesse veeorganismide bioloogilise mitmekesisuse olulist vähenemist ja magevee ökosüsteemide vähenemist, rõhutab, kui oluline on tagada veepoliitika raamdirektiivi täielik rakendamine, ning rõhutab vajadust käsitleda bioloogilise mitmekesisuse vähenemist vesikondade majandamiskava raames;

58. nõuab tungivalt, et liikmesriigid võtaksid metsanduspoliitika kujundamisel täielikult arvesse metsade osatähtsust bioloogilise mitmekesisuse, mulla säilitamise ja moodustumise, süsinikdioksiidi siduvate ning õhku puhastavate omaduste reservina ning inimeste vaba aja tegevuse seisukohalt;

59. väljendab rahulolu komisjoni teatisega „Toimetulek metsade raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevate probleemidega, et võidelda kliimamuutuste ja bioloogilise mitmekesisuse hävimise vastu" (KOM(2008)0645 lõplik), milles kutsutakse üles peatama metsade hävitamine hiljemalt 2030. aastaks;

60. juhib tähelepanu asjaolule, et kasvav nõudlus agrokütuste järele ja sellest tulenevalt surve tootmisele ähvardab bioloogilist mitmekesisust, eriti arenguriikide levilatele ja ökosüsteemidele, näiteks muu hulgas märgalade ja metsade seisundi halvenemise ja ümberkujundamise tõttu;

61. rõhutab vajadust suurendada keskkonna ja bioloogilise mitmekesisusega seotud teadustegevusele eraldatud eelarvet 8. raamprogrammis proportsionaalselt suurte vajaduste ja probleemidega nii bioloogilise mitmekesisuse hävimise kui kliimamuutusega toimetulemisel;

62. rõhutab, et nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta järelduste lõikes 8 palutakse komisjonil teha võimalikult kiiresti ülevaade erinevate valdkondade toetustest, millel on kahjulik keskkonnamõju; palub komisjonil nende järelduste põhjal kohe tegutseda, et vältida toetuste andmist poliitikavahenditele, millel on negatiivne mõju Euroopa bioloogilisele mitmekesisusele;

63. palub komisjonil ja liikmesriikidel kasutada seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi ettevalmistusetappi, et arendada ja edendada arutelu ning erimeetmeid ELi bioloogilise mitmekesisusega seotud valdkonnas;

Bioloogiline mitmekesisus ja kliimamuutus

64. rõhutab bioloogilise mitmekesisuse ja vastupidavate ökosüsteemide otsustavat tähtsust kliimamuutuse leevendamisel ja sellega kohanemisel, arvestades asjaolu, et maismaa ja mere ökosüsteemid neelavad praegu ligi poole inimtegevusest tingitud süsinikdioksiidi heidetest;

65. väljendab rahulolu kasvava toetuse üle kliimamuutuse mõju vähendavatele meetmetele, mis võib kasu tuua ka bioloogilise mitmekesisuse seisukohast, kuid mis ei tohiks kahjustada bioloogilise mitmekesisuse rahastamist;

66. palub komisjonil tagada, et kliimamuutuse leevendamiseks ja sellega kohanemiseks võetud meetmetel ei oleks mere ja maismaa ökosüsteemidele kahjulikku mõju;

67. rõhutab, et mullal on ELi bioloogilise mitmekesisusega seotud eesmärkide saavutamisel oluline roll; tunnistab, et mulla seisundi halvenemisel on eeskätt kohalikud ja piirkondlikud põhjused ning mõju ning seetõttu tuleb järgida subsidiaarsuse põhimõtet; kutsub liikmesriike üles järgima oma kohustust kaitsta mulla kvaliteeti ja hoidma selle head seisundit ning nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ei ole jõustanud mullakaitse alaseid õigusakte, kannaksid täit vastutust;

Bioloogilise mitmekesisuse majanduslik väärtus

68. rõhutab kalanduse olulist majanduslikku ja sotsiaalset rolli rannikualade arengus ning keskkonna-alast rolli seoses mere ökosüsteemidega; on seisukohal, et ühine kalanduspoliitika ei tohi takistada, vaid peab hõlbustama bioloogilist mitmekesisust käsitlevate õigusaktide järgimist liikmesriikides, esmajoones piisavate kaitsemeetmete kehtestamist Natura 2000 merealadel;

69. tunnustab märkimisväärseid töökohtade loomise võimalusi seoses säästva majanduse ja keskkonnasõbraliku infrastruktuuri arendamisega, mille tulemusel tekiksid uued kohalikud töökohad (mida ei saa kolmandatesse riikidesse üle viia), ning mis seega annaks olulise panuse ELi 2020. aasta strateegiasse;

70. lisaks usub kindlalt, et loodusvarade tõhus kasutamine, majanduse säästev areng ja looduskaitse võivad käia ja peaksid käima käsikäes; juhib erilist tähelepanu öko- ja põllumajandusturismi arendamisele, kus vaba aja tegevus ja looduse kaitsmine on üksteist vastastikku edendavad;

71. rõhutab, kui tähtis on bioloogilise mitmekesisuse säilitamine Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimises, mitte ainult töökohtade loomise potentsiaali poolest, vaid ka seetõttu, et see aitab kaasa loodusvarade tõhusale ja säästvale kasutamisele; tunnistab, et järjest suurenev materjalide tootmine, kaubandus ja tarbimine on bioloogilise mitmekesisuse vähenemisel olulised tegurid, ning palub seetõttu komisjonil ja liikmesriikidel võtta meetmeid loodusvarade tõhusa kasutamise ning säästva tarbimise ja tootmise edendamiseks ning arendamiseks;

Teisipäev, 21. september 2010

Rahastamine

72. võtab teadmiseks, et komisjoni 2004. aasta hinnangu kohaselt läheb Natura 2000 võrgustiku haldamine aastas maksma 6,1 miljardit eurot; juhib tähelepanu siiski sellele, et vastavalt ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitleva uuringu aruandele on bioloogilise mitmekesisuse kaitsesse tehtavatelt investeeringutelt saadav tulu kuni sada korda suurem;

73. avaldab siiski kahetsust, et komisjon ei ole vastu võtnud kasutusele oma lisavahendeid Natura 2000 direktiivide rakendamiseks ning et puudub ELis igal aastal bioloogilise mitmekesisuse kaitseks kasutatud vahendite selge jaotus, ning nõuab, et liikmesriigid ja komisjon teeksid koostööd täpsema ülevaate saamiseks;

74. usub, et ühendus peaks võtma suurema vastutuse Natura 2000 võrgustiku väärtuste kaitsmise eest, eelkõige selle toimimise tasandil;

75. väljendab rahulolu keskkonna rahastamisvahendile LIFE+ ette nähtud kulutuste suurenemise üle (+ 8 % 2011. aasta eelarve projektis), kuid rõhutab, et see vahend moodustab endiselt väga väikese osa ELi eelarvest (0,2 %); täheldab lisaks, et ELi rahastatud looduskaitse meetmeid alati ei jätkata, kui ühenduse rahastamine lõpeb; kutsub komisjoni üles võtma rohkem arvesse projektide kestvuse jaoks olulisi eri tegureid ja kehtestama süstemaatilise projektide seisukorra jälgimise pärast lõplikku makset;

76. on teadlik, et täiendavat rahastamist bioloogilisele mitmekesisusele võib saada teiste vahendite, näiteks struktuurifondide ja maaelu arengu fondi kaudu, kahetseb aga, et enamik liikmesriike kasutab seda võimalust vähe; tuletab meelde, et praegu tulevad suurimad rahalised vahendid bioloogilise mitmekesisusega seotud tegevuse rahastamiseks Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi kaudu;

77. leiab, et eelarveliste piirangute tõttu on rohkem kui kunagi varem vaja saavutada kõrge lisandväärtus ning suurendada Euroopa kulutuste, sealhulgas bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutuste tõhusust, ilma et see mõjutaks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku (2014. aastale järgnevaks perioodiks) ja praeguse finantsraamistiku (2007-2013) vahekokkuvõtet käsitlevaid edasisi arutelusid ja otsuseid;

78. rõhutab seetõttu vajadust koostada põhjalikum ülevaade bioloogilise mitmekesisusega seotud kulutuste tõhususe kohta ning palub komisjonil esitada näiteid heade tavade kohta seoses tõhususe ja lisandväärtusega;

79. väljendab rahulolu Rahvusvahelise Looduse ja Loodusvarade Kaitse Ühingu (IUCN) soovituse üle kulutada 0,3 % SKPst bioloogilise mitmekesisuse kaitse riiklike meetmete heaks;

80. nendib murelikult, et paljudes liikmesriikides jääb LIFE+ programmist rahastatavate projektide arv aastas alla soovitusliku jaotuse; kutsub komisjoni üles hindama selle alamäärase rakendamise põhjuseid ning tegema vajaduse korral ettepaneku muuta programmi eeskirju, eelkõige kaasrahastamise määra osas;

81. on veendunud, et ainult riiklikest kulutustest ei piisa ELi peaeesmärgi saavutamiseks ning rõhutab, et oluline on ka ettevõtete vastutus bioloogilise mitmekesisuse arvessevõtmisel; kutsub komisjoni üles uurima nende poliitikate elluviimise meetmeid, mis ergutavad positiivseid investeeringuid bioloogilise mitmekesisuse säilitamisse ja hoiavad ära investeeringud, mis mõjuvad bioloogilisele mitmekesisusele nii avalikus kui erasektoris; tervitab sellega seoses komisjoni algatatud ettevõtluse ja bioloogilise mitmekesisuse platvormi erasektori kaasamiseks bioloogilise mitmekesisuse tegevuskavva;

82. soovitab bioloogilise mitmekesisust puudutavate projektide rahaliste vahendite saadavust reguleerivaid eeskirju paindlikumaks muuta, et ergutada kõiki osalisi neid kasutama;

83. lisaks rõhutab vajadust lisada turul olevate toodete lõpphinnale välised kulud, riskid ja tagajärjed, näiteks kultuurmaastiku säilitamine, bioloogilisele mitmekesisusele põhjustatud kahju või bioloogilise mitmekesisuse toetamisest tulenevad kulud; juhib tähelepanu, et see on ettevõtjate endi huvides, kui nad soovivad ka edaspidi juurdepääsu loodusvaradele; nõuab tungivalt, et komisjon avaldaks väljakuulutatud teatise Natura 2000 edaspidise rahastamise kohta võimalikult kiiresti ja igal juhul 2010. aasta jooksul, et seda aspekti oleks võimalik käsitleda koos bioloogilise mitmekesisuse uue, 2020. aastani kestva strateegiaga;

Andme- ja teadmistebaas

84. rõhutab keskkonnastatistika lõimimise tähtsust, et analüüsida keskkonna ja majanduse vahelist seost Euroopa, riiklikul ja piirkondlikul tasandil, et hinnata tootmis- ja tarbimistavade mõju loodusvaradele, ning palub liikmesriikidel edastada korrapäraselt vajalikke andmeid Euroopa Ühenduste Statistikaametile ja Euroopa Keskkonnaametile;

85. juhib tähelepanu sellele, et teadus- ja arendustegevus on otsustavalt tähtis praeguste lünklike teadmiste täiendamiseks ja selleks, et tagada bioloogilise mitmekesisuse valdkonnas toimuvate arengute regulaarne järelevalve, samuti bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamiseks ette nähtud poliitikavahendite väljatöötamiseks;

86. väljendab rahulolu komisjoni üldaruande 2001–2006 üle, milles hinnatakse kaitsealuste elupaikade ja liikide kaitsestaatust ELis ning liikmesriikide edusamme Natura 2000 õigusaktide rakendamisel, kuid avaldab kahetsust suure hulga „tundmatute" kvalifikatsioonide üle; palub liikmesriikidel parandada oma aruandlust ja Euroopa Keskkonnaagentuurile esitatavat aruandlust ning palub komisjonil oma edasistes aruannetes tagada andmete suurem usaldatavus ja võrreldavus;

87. rõhutab vajadust töötada välja selge võrdlusalus, mille põhjal komisjon mõõdab (ala)eesmärkide suunas tehtud edusamme; tunneb sellega seoses rahulolu Euroopa Keskkonnameti tehtud töö üle seoses Euroopa bioloogilise mitmekesisuse teabesüsteemi (BISE) ja bioloogilise mitmekesisuse võrdlustasemega, mis pakub kasulikke abivahendeid bioloogilise mitmekesisusega seotud poliitika parandamiseks ja viimistlemiseks, eelkõige komisjoni arendatava strateegilise kava jaoks; rõhutab, et eelkõige tuleks kasutada olemasolevaid andmeid, mitte nõuda uute andmete kogumist;

88. arvestades üldsuse väheseid teadmisi bioloogilise mitmekesisuse olulisuse kohta, väljendab rahulolu komisjoni teabekampaaniaga ning palub liikmesriikidel teha märgatavalt suuremaid jõupingutusi teadlikkuse suurendamiseks ning heade tavade vahetamiseks;

Rahvusvahelised aspektid

89. väljendab muret selle üle, et 2002. aasta säästva arengu tippkohtumisel määratletud eesmärki vähendada 2010. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemise määra, ei ole suudetud täita ega sellele isegi läheneda, samuti bioloogilise mitmekesisuse jätkuva vähenemise ja ökosüsteemide kulutamise mõju pärast aastatuhande arengueesmärkidele ning vaesuse ja nälja vähendamise ja tervishoiu ning inimeste heaolu parandamise 2015. aasta eesmärgi üle, ning palub komisjonil ja liikmesriikidel toetada bioloogilise mitmekesisuse lõimimist sellistesse ülemaailmsetesse protsessidesse nagu aastatuhande arengueesmärgid;

90. väljendab rahulolu 2010. aasta oktoobris Nagoyas toimuva ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsi üle ja nõuab tungivalt, et EL saadaks konverentsile suure, põhjalikult ettevalmistatud ja koordineeritud delegatsiooni; rõhutab vajadust selle järgi, et EL määraks eelnevalt kindlaks tugeva ja ühtse seisukoha; tunneb siiski muret asjaolu pärast, et konverentsil osalevad vaid keskkonnaministrid, võttes arvesse, et maailma bioloogilise mitmekesisuse tegevuskava osas edu saavutamiseks on vaja valdkonnaülest lähenemisviisi;

91. nõuab, et komisjon toetaks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni egiidi all riikidevahelise platvormi loomist bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide teenuste kaitse alases poliitikas ja aitaks seda platvormi luua;

92. toetab 2008. aasta juulis Prantsusmaa eesistumise ajal toimunud kohtumisel arutatud ideed arendada Natura 2000 võrgustikuga sarnaseid võrgustikke ELi ülemeremaades ja -territooriumidel ning äärepoolseimates piirkondades, kus asuvad bioloogilise mitmekesisuse seisukohast Maa ühed kõige rikkalikumad piirkonnad, ning rõhutab vajadust toetada nende arendamist ELi poliitiliste vahendite, näiteks arengupoliitika kaudu;

93. juhib tähelepanu sellele, et raadamise osakaal süsinikdioksiidiheites on suurem kui kogu transpordisektoril ning et metsade kaitse on ülemaailmses bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste kaitses väga olulisel kohal;

Teisipäev, 21. september 2010

94. julgustab komisjoni ja liikmesriike süvalaiendama tulemuslikult keskkonnaküsimusi oma suhetesse kolmandate riikidega ühes sotsiaalõiguste austamisega ja kaitsetagatiste andmisega seoses kohalike kogukondade ja põlisrahvaste osalemisega otsustusprotsessides, eelkõige maakasutuse ja metsakaitse küsimustes, ning jätkama nn rohelist diplomaatiat; palub liikmesriikidel ja Euroopa Komisjonil tagada, et kaheteistkümnest punktist koosnevas ELi tegevuskavas aastatuhande arengueesmärkide toetuseks tunnistatakse vajadust keskkonnasäästvuse lõimimise järele selle arengukoostöö ja väliste tegevuste kaudu ning et sellega nähakse ette konkreetne finantssekkumine bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste toetuseks;

95. rõhutab, et on vaja uuenduslikke finantssüsteeme, et edendada bioloogilise mitmekesisuse (majandusliku) väärtuse tunnustamist; julgustab liikmesriike ja komisjoni osalema ülemaailmses arutelus ökosüsteemi teenuste maksude uuenduslike süsteemide vajaduse ja võimalike meetodite üle;

96. nõuab kindlalt, et kauplemise objektiks olevate toodete säästvus oleks rahvusvahelistes kaubanduslepingutes määrava tähtsusega; rõhutab sellega seoses vajadust käsitleda tulevastes WTO lepingutes kaubandusväliseid teemasid, sealhulgas tootmisviise ja bioloogilise mitmekesisuse kaitset;

97. on sügavalt pettunud CITESi konverentsi tulemustes, sest konverentsil ei võetud arvesse ELi mandaadi peamisi elemente, näiteks suurt majanduslikku huvi pakkuvate mereliikide kaitset;

98. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid kiirendaksid ja tõhustaksid oma sisemist otsustamisprotsessi, pühendaksid rohkem vahendeid ja aega diplomaatilistele jõupingutustele kolmandate riikide suhtes ning tugevdaksid konventsioonidega antud volitusi ja loodud koostoimet; on seisukohal, et paljusid Natura 2000 kaitsealasid mõjutab reostus otseselt või kaudselt ning looduskahjustusi põhjustavad ka tegurid väljaspool Euroopat, mistõttu tuleb rõhutada vajadust lisada Euroopa keskkonnastandardid naaberriikidega sõlmitavatesse partnerluslepingutesse;

*

* *

99. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamine

P7_TA(2010)0326

Euroopa Parlamendi 21. septembri 2010. aasta resolutsioon komisjoni teatise „Ühenduse lähenemisviis loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele” kohta (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni 23. veebruari 2009. aasta teatist „Ühenduse lähenemisviis loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele” ([1]) ja vastavat mõjuhinnangut ([2]) ning komisjoni 14. detsembri 2007. aasta töödokumenti varajase hoiatamise süsteemide tugevdamise kohta Euroopas ([3]);

([1]) KOM(2009)0082.
([2]) SEK(2009)0202.
([3]) SEK(2007)1721.